

บันทึก

เรื่อง ทหารือปัญหาข้อกฎหมายในพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๐๔

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ ๓๘๒๙/๒๕๐๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๐๔ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาปัญหาของกระทรวงมหาดไทย เกี่ยวกับการตีความตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๐๔ โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ต้องขังของเรือนจำจังหวัดสุพรรณบุรีผู้หนึ่งซึ่งอยู่ในข่ายจะได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้หลบหนีไปในระหว่างที่รอให้ศาลออกหมายปล่อยผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดสุพรรณบุรีมีความเห็นว่า ในกรณีเช่นนี้ผู้นั้นยังคงมีสิทธิที่จะได้รับพระราชทานอภัยโทษให้ปล่อยตัวตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๐๔ เพราะมีตัวคุมขังอยู่ในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๐๔ อันเป็นวันที่พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษใช้บังคับ ทั้งนี้ตามนัยแห่งมาตรา ๔ แต่ยัยการและผู้พิพากษาศาลจังหวัดสุพรรณบุรี ในฐานะกรรมการตรวจสอบการพระราชทานอภัยโทษร่วมอยู่ด้วย มีความเห็นว่า ผู้ต้องขังหลบหนีไปก่อนออกหมายปล่อยตัว เมื่อไม่มีตัวคุมขังอยู่ก็ออกหมายปล่อยไม่ได้ ฉะนั้น ผู้ต้องขังจึงไม่ได้รับพระราชทานอภัยโทษตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๐๔

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๔) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวข้างต้นแล้ว มีความเห็นว่า โดยที่มาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๐๔ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกานี้ต้องมีตัวอยู่ในความควบคุมของทางราชการในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ คือในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๐๔ ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่านักโทษชายดีที่ทหารือมานี้มีตัวอยู่ในที่คุมขังในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๐๔ ซึ่งเป็นวันที่พระราชกฤษฎีกาใช้บังคับ ประกอบทั้งมีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้ที่จะได้รับพระราชทานอภัยโทษที่ได้จัดทำขึ้นในวันเดียวกันนั้นแล้ว ฉะนั้น นักโทษชายดีจึงอยู่ในข่ายที่จะได้รับพระราชทานอภัยโทษตามความหมายของมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๐๔ การที่นักโทษชายดีได้หลบหนีไปภายหลังเวลาดังกล่าว ย่อมไม่เป็นเหตุให้ต้องเสียสิทธิในการที่จะได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๐๔ แต่ประการใด

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขที่การคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๐๔